

ZAPROSZENIE DO BUDOWANIA EUCHARYSTYCZNEJ WSPÓLNOTY List pasterski Arcybiskupa Katowickiego na I Niedzielę Adwentu 2020 r.

Drodzy Diecezjanie, Bracia i Siostry!

1. „Łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa” (1 Kor 1,3). Adwentem rozpoczynamy w Kościele przygotowanie do świąt Bożego Narodzenia oraz nowy rok liturgiczny, w czasie którego będziemy rozważać najważniejsze tajemnice zbawcze. To Jezus Chrystus jest Alfą i Omegą, początkiem i końcem, zarówno naszego życia, jak i całej historii. W tym kontekście niepodważalnego znaczenia nabiera stwierdzenie św. Pawła Apostoła: *Fundamentu bowiem nikt nie może położyć innego, jak ten, który jest położony, a którym jest Jezus Chrystus* (1 Kor 3,11).

Szczególną przestrzenią odkrywania fundamentu naszego chrześcijańskiego życia jest liturgia eucharystyczna: dar, który nasz Zbawiciel uczynił z samego siebie w tajemnicy paschalnej, On – *prawdziwy chleb z nieba* (J 6,32). Na wartość i bogactwo *świętej i Boskiej liturgii* (KKK 1330) wskazuje program duszpasterski dla Kościoła w Polsce pod hasłem *Eucharystia daje życie*. Dzisiaj rozpoczynamy realizację jego drugiego etapu, który zwraca uwagę na wewnętrzny związek pomiędzy wiarą a celebracją Mszy św. Relacja ta wyraża się szczególnie w teologicznej i liturgicznej wartości piękna. *Liturgia bowiem, jak i zresztą Objawienie chrześcijańskie – przypomina Benedykt XVI – ma wewnętrzny związek z pięknem: [...] jest blaskiem prawdy. W liturgii jaśnieje tajemnica paschalna, poprzez którą sam Chrystus pociąga nas do siebie i wzywa do komunii* (SC 35). Właśnie dlatego Kościół zaprasza wszystkich ochrzczonych do *gromadzenia się na świętej wieczerzy*, aby prawda o miłości Chrystusa przemieniła ciemną tajemnicę śmierci w jasne światło zmartwychwstania.

Bracia i Siostry!

2. Trwająca pandemia może nam się kojarzyć z nieogarniętym mrokiem. Doświadczenie bezsilności dopełnia lęk, a nawet przerażenie. W takich chwilach szukajmy Bożego światła i nadziei w pięknie eucharystycznej liturgii oraz w trosce o jej głębokie przeżywanie. Eucharystia jest bowiem najwyższym wyrazem chwały Boga i stanowi otwarcie się nieba ku ziemi.

Nawet jeśli w aktualnej sytuacji epidemiologicznego zagrożenia nie możemy regularnie uczestniczyć w Mszy św. i karmić się Ciałem i Krwią Chrystusa, to pamiętajmy, że Duch Święty nadal *buduje, ożywia i uświęca Kościół, będący sakramentem komunii Trójjedynego Boga i ludzi* (por. KKK 747). Ponadto przychodzi z pomocą naszej słabości: *Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami* (Rz 8,26).

Pomimo trudności obecnego czasu, zapraszam Was do budowania eucharystycznej wspólnoty i wyrażania wdzięczności Bogu za dar Eucharystii – wielkiej tajemnicy wiary. To pewien paradoks, ale postawa dziękczynienia niechaj nam towarzyszy właśnie teraz, nawet jeśli z powodu sanitarnych ograniczeń uczestniczymy

w Mszy św. jedynie za pośrednictwem radiowych, telewizyjnych i internetowych transmisji. Wielu spośród nas tęskni za wspólnotowym i rodzinnym przeżywaniem Mszy św. w parafialnych wieczernikach. W tej niełatwej sytuacji przypominamy sobie słowa papieża Franciszka, który uwrażliwia wszystkich chrześcijan na znaczenie czasu: *Czas przewyższa przestrzeń – pisze papież. Zasada ta pozwala pracować na dłuższą metę bez obsesji na punkcie natychmiastowych rezultatów. Pomaga w cierpliwym znoszeniu trudnych i niesprzyjających sytuacji, albo zmian w planach, jakie narzuca nam dynamizm rzeczywistości* (EG 222–223).

Pojęcie czasu nabiera zupełnie nowego znaczenia w naszych domach i mieszkaniach, które gwarantują nam już nie tylko schronienie i poczucie bezpieczeństwa, ale zastępują w chwili obecnej sakralną przestrzeń naszych świątyń i wyznaczają nową jakość modlitwy indywidualnej i rodzinnej. Czas podarowany Bogu, Kościołowi i na rzecz własnego zbawienia nie jest czasem zmarnowanym. Przeciwnie, prowadzi nas drogą otwartą na przyszłość; drogą prowadzącą do zbawienia.

Niech zatem udział w Mszy św. niedzielnej za pośrednictwem mediów będzie poprzedzony decyzją całej rodziny, aby autentyczna i szczerą modlitwa scalała wspólnoty domowego Kościoła. Pan zawsze wychodzi nam na spotkanie i zaprasza do budowania razem z Nim więzi miłości. Dlatego pierwszym motywem naszego uczestnictwa w liturgii eucharystycznej niech będzie serdeczna odpowiedź na to zaproszenie, a także głębokie przekonanie, że *Eucharystia umacnia nas aż do końca, abyśmy byli bez zarzutu w dzień Pana naszego, Jezusa Chrystusa* (por. 1 Kor 1,8). Udział w niej jest wyrazem postawy oczekiwania i czuwania, do której zachęca nas Zbawiciel w dzisiejszej ewangelii!

Bracia i Siostry! Zaproszeni na ucztę Baranka!

3. Właściwemu przeżywaniu Eucharystii winno towarzyszyć odpowiednie przygotowanie i rozeznanie własnej sytuacji przed Bogiem, także w ramach sakramentu chrześcijańskiego uzdrowienia jakim jest szczerą spowiedź. Nawet gdy dostęp do niej jest utrudniony, chociażby za sprawą aktualnych zagrożeń, korzystajmy z możliwości pojednania się z Bogiem na drodze nadzwyczajnej, wskazanej przez Kościół. W sytuacji domowego przeżywania liturgii eucharystycznej dołożmy starań, aby wyeliminować w tym czasie wszystko to, co mogłoby zakłócić naszą modlitwę. Przyjmijmy przewidzianą w liturgii postawę. Nie wypada łączyć uczestniczenia w Mszy św. z innymi domowymi zajęciami, z wyjątkiem opieki nad dzieckiem czy osobą chorą. *Eucharystia jako tajemnica celebrowana* wymaga skupienia i ciszy. Podczas modlitwy odłóżmy na bok mobilne urządzenia. W skupieniu rozważajmy słowo Boże, a dzięki duchowej łączności z ofiarą Jezusa Chrystusa przyjmijmy jej owoce.

Niech uczestnictwo w Eucharystii owocuje życiem Eucharystią. Przyłgnąwszy w niej całym sercem do Jezusa i uczestnicząc z wiarą w przemianie postaci eucharystycznych mocą Ducha Świętego, przemieniamy następnie darami Jego pokoju i jedności – których tak bardzo nam dzisiaj brakuje we wzajemnych relacjach – naszą codzienność, środowiska życia i pracy. W ślad za przeistoczeniem chleba w Ciało Chrystusa i wina w Jego Krew, także my, przemienieni i uświęceni, stajemy się żywą częścią Kościoła, który ewangelizuje, przebacza, wprowadza pokój, jednoczy, troszczy się o najbardziej potrzebujących i nikogo nie wyklucza.

W tym duchu zapraszam Was do rozwijania pod przewodnictwem Waszych duszpasterzy eucharystycznej duchowości i pobożności. Bądźcie pośród najbliższych, przyjaciół, sąsiadów i znajomych z pracy apostołami Eucharystii – Wieczerzy Pańskiej! Wchodząc zaś w wirtualny świat Internetu i mediów społecznościowych, zapraszajcie na *królewską ucztę* wszystkich, których tam spotkacie, *złych i dobrych* (por. Mt 22,1-14).

Zachęcam rodziców, aby w oparciu o osobiste doświadczenie oraz w duchu odpowiedzialności za przekaz wiary młodszemu pokoleniu, pomogli dzieciom zaangażować się w Eucharystię. Podjęcie tego zadania w czasach pandemii może się stać drogą uświęcenia życia rodzinnego.

Mając na uwadze duchowe dobro i potrzeby osób, które z różnych powodów zdane są wyłącznie na transmisję Mszy św. drogą telewizyjną lub internetową, proszę duszpasterzy oraz zaangażowane w parafii osoby świeckie o różnego rodzaju znaki bezpośredniej łączności: wzajemne wsparcie modlitewne, sąsiedzką pomoc, regularne rozmowy telefoniczne, dostarczanie katolickiej prasy, np. *Gościa Niedzielnego*. To tylko wybrane uczynki miłosierdzia służące zminimalizowaniu skutków samotności lub zniechęcenia.

Bracia i Siostry!

4. Doświadczenie pandemii, społecznego dystansu oraz zagrożenia zdrowia i życia powinny sprzyjać podjęciu głębszej refleksji na temat świata wartości. Wyraża ją także pytanie o to, co w życiu jest najważniejsze. Do refleksji zapraszam wszystkich bez wyjątku: duszpasterzy, osoby życia konsekrowanego i wiernych świeckich. Uwzględniając tematykę programu duszpasterskiego, odpowiedziom na zadane pytanie niechaj towarzyszy przesłanie św. Jana Pawła II, że *Ecclesia de Eucharistia vivit!* Tak, najważniejsza w naszym chrześcijańskim życiu jest Eucharystia. Jeśli Kościół żyje, to tylko dzięki niej!

Jednocześnie za każdym razem, gdy Kościół celebruje Eucharystię, przypomina nam o obietnicy życia wiecznego i kieruje wzrok na Tego, który przychodzi. *Gromadząc się na świętej wieczerzy, wołajmy o to przyjdźcie Pana: Maranatha! (1 Kor 16,22), Przyjdź, Panie Jezu! (Ap 22,20).*

Na czas przygotowania do świąt Bożego Narodzenia oraz realizacji celów nowego roku liturgicznego i programu duszpasterskiego o Eucharystii z serca Wam błogosławię, życząc pełnych pokoju spotkań z Emmanuelem, Bogiem tak bliskim każdemu z nas.

† Wiktor Skworc
Arcybiskup
Metropolita Katowicki

Katowice, 26 listopada 2020 r.
VA I – 98/20

Zarządzenie

Powyższy List pasterski Arcybiskupa Katowickiego należy odczytać wiernym podczas Mszy świętej w I Niedzielę Adwentu, 29 listopada 2020 r.

† Marek Szkudło
Wikariusz Generalny